

קול יעקב

לרפוי"ש
רפאל דוד בן אודליה

לרפוי"ש
ישי בן שושנה

להצלחת
בעל העלון ומשפחתו

להצלחת ולרפואת
כל עם ישראל

עלון מס' 172 | י"ד באדר ב' |
תשפ"ד | שנה 4

סיפור המגילה בקצרה

מבין כל המועמדות, נבחרת דווקא אסתר והיא מוכתרת למלכה.

במשך 5 שנים מגיע מרדכי מדי יום אל שער המלך כדי לדעת מה שלום אסתר. באחד הימים שומע מרדכי שומע על מזימתם של השומרים בגתן ותרש להרעיל את המלך. הוא מדווח לאסתר, שמספרת על כך למלך בשם מרדכי. מתכנני ההתנקשות מתגלים ונתלים, והדבר נכתב לזיכרון בספרו של המלך.

פרק שלישי: פאן צאפא דאפא

במקביל, אחשוורוש ממנה את המן להיות ראש השרים – המשנה למלך. המן מצווה על כל נתיני המלכות להשתחוות לו. כולם נענים, מלבד מרדכי.

המן כועס על התגרותו של מרדכי, ונשבע להתנקם ולהרוג את כל היהודים בפרס, "עם מרדכי".

המן משכנע את אחשוורוש להשמיד את כל היהודים. אחשוורוש נענה בשמחה.

המן מפיץ צו מלכותי בכל רחבה הממלכה הפרסית, כאשר י"ג באדר הוא תאריך היעד,

פרק ראשון: אסתר אחשוורוש

אחשוורוש מלך פרס עורך מסיבה ראוותנית, שנמשכת ששה חודשים רצופים. מסיבה זו חותמת את השנה השלישית למלכותו.

ושתי המלכה, העורכת במקביל משתה לנשים, מסרבת להיענות לבקשת המלך להופיע במסיבה ולהציג את יופייה לראווה, בפני הנאספים.

יועצי המלך מציעים לו להרוג את ושתי על חוצפתה. אחשוורוש בשכרותו מסכים ומצווה להרוג את המלכה.

פרק שני: אסתר פאפא דאפא

אל כל רחבי האימפריה הפרסית יוצאים שליחים, שמטרתם אחת: לקחת את הבחורות היפות ביותר אל בית המלך, כאשר אחת מהן תיבחר למלכה.

נערה יהודיה בשם אסתר, יתומה מאב ואם, הגדלה אצל דודה מרדכי, נלקחת אל ארמון המלוכה כאחת מן המועמדות.

מרדכי מורה לאסתר להסתיר את היותה יהודיה.

העלון מס' 172 | י"ד באדר ב' | תשפ"ד | שנה 4

לעי"נ
יורם בן מרים כ"צ ז"ל

לעי"נ
מרים בת רחל כ"צ ע"ה

לעי"נ
דוד בן אסתר כ"צ ז"ל

חושש שאסתר והמן זוממים ביחד להורגו. הוא מבקש שיקראו בפניו בספר הזיכרונות המלכותי.

המשרת קורא בפניו את המאורע שהתרחש שנים קודם לכן, ובו מרדכי הציל את אחשוורוש מהרעלה. עוד נודע למלך כי מרדכי לא זכה לתמורה בעקבות זאת.

באותו רגע בדיוק, המן בא אל חצר המלך, על מנת לקבל אישור לתלות את מרדכי.

המלך פונה להמן בבקשת ייעוץ – מה לעשות לאיש, אשר המלך חפץ ביקרו? ! המן משיב כי יש להלבישו בבגדי מלכות, להושיבו על סוס המלך ולהובילו ברחובות שושן הבירה.

המלך מאשר, ומצווה על המן לעשות את הכבוד למרדכי היהודי.

פרק שביעי: וַיִּפְּסֹחַ פֶּלְאֵי

במשתה השני שעורכת אסתר, היא מגלה את דבר יהדותה ומצהירה שהיא ועמה עומדים להירצח.

אסתר מצביעה על המן כעל האיש הרע שעומד מאחורי תכנית ההשמדה.

המלך כועס ומצווה לתלות את המן על העץ שהכין המן למרדכי.

פרק שמיני: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים הַלְלוּיָיָהּ

מרדכי ממונה כמשנה למלך במקום המן. המלך מעניק את טבעתו למרדכי. מרדכי שולח צו מלכותי נוסף, המתיר ליהודים בממלכה הפרסית להרוג את כל מי שינסה לפגוע בהם.

להשמדת היהודים ולביזת רכושם באישור המלך.

פרק רביעי: אִסְתֵּר נִחַדְמַת דְּבַצְמַת אֲמֵי

מרדכי קורע את בגדיו ולובש על גופו שק ואפר.

מרדכי שולח העתק של הצו המלכותי לאסתר ומבקש ממנה להשתדל אצל המלך.

אסתר משיבה כי כל מי שניגש אל המלך ללא הזמנה, מסתכן במוות.

מרדכי עונה כי אולי לעת כזו נבחרה להיות מלכה.

אסתר נענית לציווי מרדכי, ומורה לו שיבקש מכל היהודים לצום ולהתפלל להצלחתה, במשך 3 ימים, בטרם תיגש אל המלך.

2

פרק חמישי: אִסְתֵּר מִשְׁמַיְיָ אֶת אֲחֵאוּרָא

דְּמִשְׁתָּהּ

המלך אחשוורוש מקבל את אסתר בסבר פנים יפות ומבטיח למלא את משאלותיה.

אסתר מבקשת שאחשוורוש יבוא למשתה פרטי שהיא עורכת.

במשתה, מבקשת אסתר מהמלך להגיע למחרת למשתה נוסף, יחד עם המן.

זרש, אשתו של המן, מציעה לו להכין עץ גבוה ולבקש מהמלך לתלות עליו את מרדכי.

פרק ששי: רֵאשִׁית פִּינְאֵל וְתַחֲלִימַת אֲמֵלַת

פִּנְאֵל

במהלך הלילה, סובל אחשוורוש מנדודי שינה, על פי אחד הפירושים הוא

פרק תשיעי: זיכרון פנים לעבודות

וקבילת חג פסחים

בי"ג באדר, היום שיועד להשמדת העם היהודי, חגגו היהודים את הניצחון גדול על אויביהם.

עשרת בניו של המן, שרים שונאי יהודים, נתלים על עץ.

הנס נקבע לדורות, והימים י"ד וט"ו באדר, נקבעים לחגיגת נס ההצלה. ואלו הם ימי הפורים.

מרדכי קובע את מצוות הפורים לדורות: קריאת המגילה, עריכת משתה, שליחת מנות איש לרעהו ומתנות לרעהו.

פרק עשירי: מרדכי מנצח את המלכה

אחשוורוש ממנה את מרדכי לתפקיד בכיר בממלכה.

תקופת כהונתו והשפעתו הברוכה של מרדכי על הממלכה הפרסית, מונצחים בספר דברי הימים של המלך.

הלכות פורים

יודעות רשאי האיש לחזור ולברך ברכת בורא מאורי האש כדי להוציאן ידי חובה.

קריאת המגילה

מספר הפעמים

חייב אדם לקרות את המגילה בלילה, ולחזור ולשנותה ביום. קריאת המגילה בלילה – זמנה כל הלילה עד עלות השחר, והקריאה של היום – זמנה כל היום מנץ החמה ועד השקיעה (חזו"ע עמ' מח).

החייבים בקריאת המגילה

הכל חייבים בקריאת המגילה – אנשים ונשים.

נשים שאינן יכולות לבוא לבית הכנסת לקריאת המגילה מהש"ץ, או שלא מצליחות לשמוע את הקריאה בבית הכנסת בגלל ההפרעות – חייבות לשמוע את המגילה מאדם הבקי בקריאתה בבית וכד'. וכן אמרו חז"ל: נשים חייבות במקרא מגילה, שאף הן היו באותו הנס (חזו"ע עמ' נא).

פורים שחל במוצאי שבת

השנה, פורים דפרזים חל במוצאי שבת, ועל כן יש להקפיד על מספר דינים:

אין להביא את המגילה לבית הכנסת בעיצומו של יום השבת לצורך קריאתה בלילה, שהרי הוא כמכין משבת לחול. ובמקום הצורך מותר להביאה אחר שקיעת החמה של יום השבת, ואם אפשר יעשה זאת על ידי קטן.

אם חל פורים במוצאי שבת, גם הנשים חייבות בברכת מאורי האש.

כשחל פורים במוצאי שבת, יאמרו אחר העמידה חצי קדיש, שובה ה' עד מתי, ויהי נועם וכו', יושב בסתר וכו', עד ואתה קדוש, ואחר כך יקראו המגילה. ונכון לברך לפני מקרא מגילה בורא מאורי האש, כדי שלא יהנו מהנר במוצאי שבת קודם שיברכו עליו. וכן פשט המנהג להקדים קריאת המגילה לפני ההבדלה. ובהבדלה שבסוף התפלה ישמיטו בורא מאורי האש. וכשחזור האיש להבדיל בביתו להוציא את הנשים ידי חובת ההבדלה, נכון שהנשים יברכו בעצמן ברכת מאורי האש. ואם אינן

המגילה ואחר כך מתיישבים לקריאה עצמה, ויש נוהגים שהקהל יושב בין באמירת הברכות ובין בשעת הקריאה. וכל מקום יעשה כמנהגו (חזו"ע עמ' סח).

ברכת המגילה ליחיד

אדם שיש בידו מגילה כשרה וקוראה יחד עם הש"ץ – יכול אף לברך את ברכות המגילה יחד עם הש"ץ. ומכל מקום עדיף יותר לשמוע את הברכות מהש"ץ משום שברוב עם הדרת מלך (חזו"ע עמ' ע).

פתיחת המגילה לפני הקריאה

טוב שהש"ץ יפשוט את המגילה כולה לפניו כאיגרת קודם הקריאה, ואז יברך ויקרא. אך אם רוצה לקרוא עמוד ולפתוח עמוד הרשות בידו (חזו"ע עמ' עה).

גלילת המגילה בסוף הקריאה

כשמסיים לקרוא את המגילה לא יברך את הברכה האחרונה עד שיגלול את המגילה מסופה לתחילתה, שגנאי למגילה שתהיה פתוחה שלא לצורך. וימתין גם הש"ץ לציבור שיגלול את המגילה (חזו"ע עמ' עו).

ברכות הקורא לאדם המוציא ידי חובה את הנשים

אדם הקורא את המגילה פעמים נוספות כדי להוציא את הנשים ידי חובה, צריך לברך להן שוב את ברכות המגילה, ואף מברך להם את ברכת שהחיינו.

אולם את הברכות שלאחר המגילה אינו מברך, משום שתקנו חז"ל לאומרן דווקא בציבור. ואם יש בשומעות עשר נשים או יותר – רשאי הקורא לברך אף את הברכה שלאחר הקריאה.

גם קטנים וקטנות שהגיעו לחינוך ושמעו את המגילה – מצטרפים לעשרה לעניין זה, וניתן להחשיבם כדי לברך את הברכה האחרונה (חזו"ע עמ' נג, פט).

שמיעת קריאת המגילה דרך הרדיו/הטלפון

השומע מגילה דרך הרדיו או הטלפון אינו יוצא ידי חובה, ואפילו אם שמע את הקריאה בשידור חי (חזו"ע עמ' נו).

עמידה בשעת הברכות

יש נוהגים שהקהל הנמצא בבית הכנסת עומד על רגליו בשעת הברכות של

אבי המיועדת לשדכן:
הבת שלי אומרת שהיא שמה לב שהבחור לא גוזז ציפרניים וזה מאוד מפריע לה. אח, שטויות - **עונה השדכן** - אתה יכול להרגיע אותה שעוד מעט מגיע ערב פסח והבעיה תיפתר.

משנכנס פורים מרבין בשמחה ובבדיחות

המלצר: אתה רוצה קציצת בקר או... **האורח:** לא, אני רוצה משהו ש'בא חם'.

הרגע הזה שמישהו רוצה לספר לך משהו נורא מצחיק, הוא ממש בוכה מצחוק. ואתה - צוחק איתו בלי לדעת על מה...

להקדשות ניתן לפנות למייל 8438806@gmail.com

להקדשות ניתן לפנות למייל 8438806@gmail.com

להקדשות ניתן לפנות למייל 8438806@gmail.com